

Jeg vil blot sige til fru Anne Baastrup, SF's ordfører, at når man kan sige, der er ikke andre hindringer end alderen, bliver det jo svært at have med at gøre. Men jeg går ud fra, at det er vel også det, der sådan set har været meningen med det, fru Anne Baastrup sagde heroppe, for hun talte i hvert fald meget netop om det med alderen.

Jeg vil sige, at det er altså stadig et problem, når det nu er Folketinget, der lovgiver, og for nogles vedkommende må det være rart at have EU i dag. Lejlighedsvis er EU fremme, fordi vi kan bruge EU til at køre foran os, og det er sådan set i orden. Men det ville have været befriende, om de mennesker, der er valgt til at repræsentere borgerne i Danmark, havde sagt: Vi må sige, at vi har stor tillid til forældre og børn. Vi kan sagtens forestille os, at man f.eks. kan gå med aviser eller udføre lettere arbejde, også selv om man er under 13 år. Det ville da have været et flot signal!

Men det lader man være med at sige, for det er jo EU's og andres skyld. I stedet burde man tale for det, vi står for i Danmark, og det burde vi kunne være enige om. Det er sundt, det er pædagogisk kultur, og historisk set er det da det rigtige.

(Kort bemærkning).

Henning Urup (V):

Det, der bekymrer Venstre, er, at man nu vil holde børn væk fra arbejdsmarkedet, og at man ikke i EU har kæmpet hårdere for at få nogle forhold, der gør det tåleligt for børn at være på arbejdspladserne, i stedet for blot at forbyde dem at komme der.

Jeg er enig med fru Anne Baastrup i, at det nok er arbejdsforholdene, vi skal kigge på, i stedet for bare at udstede nogle egentlige forbud. Og her mener jeg, som det er sagt flere gange, at det er forældrenes ansvar, at det ikke tager overhånd, og at børnene kan passe lektielæsningen, og at det må være arbejdsgivernes ansvar, at der ikke sker skader på de steder, hvor børn arbejder.

Hr. Poul Erik Dyrlund sagde, at man ikke vil acceptere, at børn kommer til skade i deres fritidsjob. Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Poul Erik Dyrlund: Hvilket niveau for skader skal accepteres, eller er det et fuldstændigt nul, der er tale om? Og hvor vil hr. Poul Erik Dyrlund egentlig opbevare børnene, hvis der overhovedet ikke må ske skader?

Og hvis man fra regeringens side efterfølgende vil indføre børnedagpenge, som HK foreslår, så er målet fuldt. Først holder man børn væk fra arbejdsmarkedet, og senere iværksætter man dyre aktiveringsprogrammer, når de unge kommer op i tyverne. Det er jo arbejdsmarkedspolitik, der vil noget!

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Det, der bringer mig herop, er, at et par af ordførerne under de korte bemærkninger omtalte underrettningspligten. Vi sagde, da vi behandlede lovforslaget om arbejdsmiljø, at underrettningspligten er værre end en pose varm luft. Den er bureaukrati af værste skuffe.

Det er jo sådan, at selvstændighedskulturen ikke har det for godt, og hvad er så årsagen til, at den ikke har det? Man har lavet mange undersøgelser, og en af årsagerne er det, mange af de små selvstændige erhvervsdrivende kalder bøvl. Der er for meget bøvl. Nu skal en jordbæravler til at underrette, fordi han har nogle unge mennesker til at plukke jordbær, og så kan det være, der kommer et forslag fra erhvervsministeren – når man nu skal til at lette de administrative byrder for de små selvstændige erhvervsdrivende – som går ud på, at man kan fjerne den pligt igen.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Vi har i dag et konkret eksempel på eller en konkret følge af, at Venstres Ungdom er vokset i antal, for sjældent har jeg set så megen aktivitet fra Venstres side som i denne debat.

I al stilfærdighed må jeg sige, at det undrer mig, at man kan gøre det til en politisk hjerte- og mærkesag, at 10-årige unger skal have erhvervsarbejde. Jeg fatter simpelt hen ikke, at noget ansvarligt parti kan stille sig op og i den grad gøre det til en frontkamp; men det må Venstre jo selv om. Det kan da godt være, de får 10 nye VU-medlemmer på den bekostning, og velbekomme med det! Vi ville få et bedre samfund uden dem, og det skal jeg vende tilbage til.

Men det, der kalder mig herop, er, at hvor er det en stor synd, at de unge Venstreløver ikke sidder i Europaudvalget, for så ville de have vidst, hvad der foregik. Tænk, at man kan tillade sig at gå herop og hævde, at regeringen ikke i forbindelse med det direktiv sloges for, at man skulle kunne gå med aviser som 10-12-årig – det gjorde regeringen faktisk, fordi der er en